

Streszczenie rozprawy doktorskiej

„Zażalenie w postępowaniu egzekucyjnym”

Temat niniejszej pracy doktorskiej skupia się wokół zagadnień związanych z głównym środkiem zaskarżenia występującym w postępowaniu egzekucyjnym- zażaleniem. Warto zatem nadmienić, iż środek zaskarżenia jakim jest zażalenie w toku postępowania egzekucyjnego ma niebagatelne znaczenie dla oceny skuteczności zaskarżalności postanowień w toku tegoż postępowania. W przeciwieństwie bowiem do postępowania rozpoznawczego- nie ma on jedynie akcesoryjnego charakteru względem apelacji.

Głównym nurtem rozważań pozostawał nie tylko sposób regulacji poszczególnych przypadków zaskarżalnych zażaleniem w toku postępowania egzekucyjnego. Dokonano bowiem także charakterystyki zażalenia oraz pozostałych środków zaskarżenia obserwowanych w toku postępowania egzekucyjnego co pozwoliło na porównanie ich.

Co również istotne wskazany temat nie doczekał się dotąd pełnego opracowania, autorzy skupiają się głównie na zażaleniu w postępowaniu rozpoznawczym, marginalizując zażalenie w postępowaniu egzekucyjnym. Część z nich omawia oczywiście również przedmiotowy środek zaskarżenia jednakże w sposób fragmentaryczny albo w zbyt wąskim zakresie.

Głównym celem niniejszej pracy doktorskiej było dokonanie charakterystyki instytucji zażalenia w toku postępowania egzekucyjnego, co umożliwiło przedstawienie nie tylko jego głównych cech, ale także pozwoliło porównać go z innymi środkami zaskarżenia. Szczególną uwagę poświęcono funkcji kontrolnej zażalenia, która sprowadza się do ponownego zbadania przez Sąd podstaw zaskarżonego orzeczenia. W pracy uwzględniono także zmiany jakie miały miejsce wskutek nowelizacji z dnia 4 lipca 2019 r., w szczególności skupiono się na zwróceniu uwagi na rozszerzenie przypadków zażalenia tzw. poziomego oraz minimalizacji przypadków zażalenia do innego składu sądu drugiej instancji. Celem niniejszej rozprawy było także wykazanie, iż zażalenie jest instytucją niejednolitą i niejednorodną. Nie należy także pomijać potrzeby dokonania oceny istniejących rozwiązań odnoszących się do problematyki zażalenia w toku postępowania egzekucyjnego oraz propozycji ich zmian.

Niniejsza rozprawa składa się z trzech rozdziałów oraz zakończenia.

Rozdział pierwszy został zatytułowany jako „zażalenie w systemie środków zaskarżenia”. Został tam dokonany rys historyczny zażalenia oraz jego charakterystyka. Rozdział ten został także poświęcony przesłankom dopuszczalności zażalenia jak również jego warunkom formalnym, fiskalnym oraz terminowi do jego wniesienia. Charakterystyka zażalenia pozwoliła na przedstawienie nie tylko jego głównych cech ale także na sformułowanie jego definicji.

Drugi rozdział został zatytułowany jako „środki zaskarżenia w toku postępowania egzekucyjnego”, gdzie wskazano poszczególne środki zaskarżenia występujące w toku postępowania egzekucyjnego co pozwoliło na lepsze zobrazowanie pozycji zażalenia jako środka zaskarżenia w toku postępowania egzekucyjnego.

Trzeci rozdział zatytułowany został jako „zaskarżalność postanowień wydanych w toku postępowania egzekucyjnego”. W rozdziale tym skupiono się na opisie poszczególnych przypadków zaskarżalnych zażaleniem w toku postępowania egzekucyjnego. W rozdziale tym dokonano krótkiego opisu przypadków, które są zaskarżalne, a także skupiono się na kwestii samej zaskarżalności postanowień, wskazując, przede wszystkim jej zakres. W rozprawie zaznaczono jednak, że opisane w tym rozdziale przypadki nie stanowią katalogu zamkniętego, bowiem taki nie istnieje.

Celem kompleksowego omówienia środka zaskarżenia jakim jest zażalenie w postępowaniu egzekucyjnym skorzystano z kilku metod badawczych.

Pierwszą z nich jest metoda formalno- dogmatyczna, która posłużyła do dokonania analizy źródeł prawa krajowego dotyczących omawianego środka zaskarżenia. Analiza norm prawa polskiego, w tym przede wszystkim norm zawartych w kodeksie postępowania cywilnego, pozwoliła na sformułowanie wniosków, które zostaną zawarte w zakończeniu.

Skorzystano również z metody historyczno- prawnej, co pozwoliło na przedstawienie ewolucji zażalenia oraz zobrazowanie jego kształtu w XX wieku.

Nie należy także pomijać metody teoretyczno – prawnej. W pracy dokonano bowiem również analizy opracowań naukowych, w tym przedstawionych w nich poglądów jak również stanowiska judykatury, w szczególności Sądu Najwyższego.

Analiza norm prawa krajowego, stanowiska doktryny oraz judykatury umożliwiła sformułowanie wniosków, które zostały wskazane pod każdym z rozdziałów jak również w zakończeniu pracy. Przedmiotowe wnioski będą nie tylko wspierać tezę, iż pozycja zażalenia w toku postępowania egzekucyjnego jako głównego środka zaskarżenia nie jest znikoma, ale także pozwolą na wskazanie, iż zażalenie jest instytucją niejedolitą.

Przeprowadzone wnioski oparte na dokonanej analizie istniejących rozwiązań pozwoliły również na przedstawienie postulatów *de lege ferenda*.